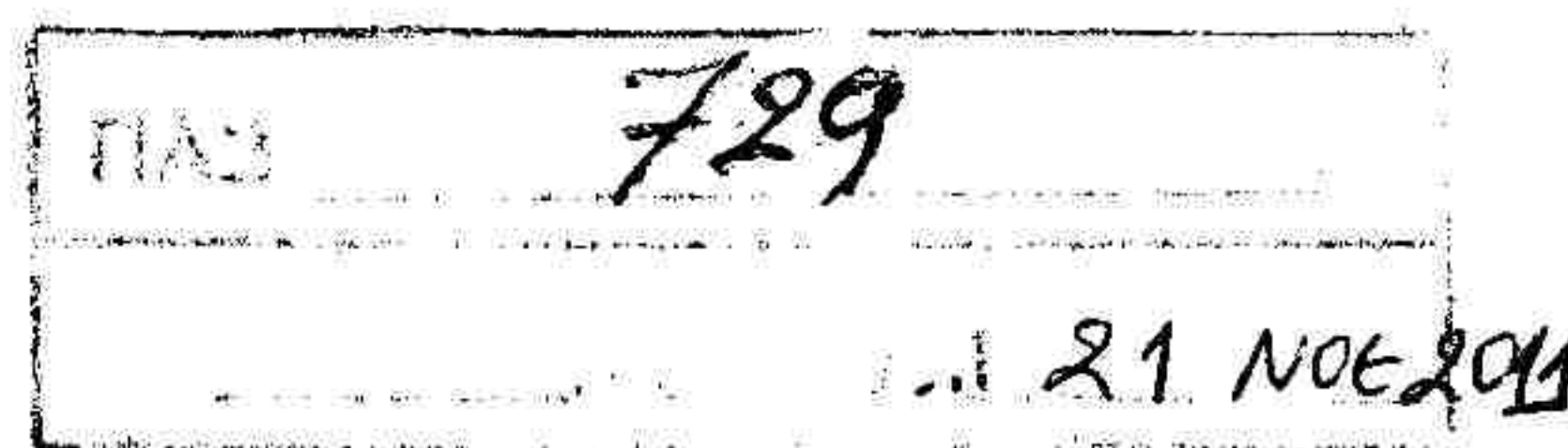

ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ: **ΚΩΣΤΗΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ**
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: **ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: **ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ**

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:
Υπουργό Εσωτερικών

Σας καταθέτω επιστολή του κ. Ευάγγελου Αυγουλά, Αντιδημάρχου Κοινωνικής Πολιτικής Δήμου Ιλίου, Τακτικού Εκπροσώπου στην Ελλάδα της Διεθνούς Οργάνωσης VIEWS για νέους με προβλήματα όρασης και Μέλους της Επιτροπής Νεολαίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών.

Παρακαλώ για την απάντησή σας, βάσει του άρθρου 125 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο Βουλευτής

Κωστής Μουσουρούλης
Βουλευτής Νομού Χίου

Αθήνα, 14.11.2011

ΠΡΟΣ
Τους Βουλευτές του
Ελληνικού Κοινοβουλίου

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ
Σε Κάθε Προβληματιζόμενο Πολίτη της Ελλάδος

Ίλιον, 08/11/2011

Κυρίες/Κύριοι βουλευτές,

Ως Τακτικός Εκπρόσωπος στην Ελλάδα της Διεθνούς Οργάνωσης VIEWS για νέους με προβλήματα όρασης, ως Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής Δήμου Ιλίου, ασκούμενος δικηγόρος και μέλος της Επιτροπής Νεολαίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών αλλά κυρίως ως νέος είκοσι τριών ετών που εξακολουθεί να ζει στην Ελλάδα, σας καταθέτω το σοβαρότατο προβληματισμό μου για τη λειτουργία του Κράτους και των Θεσμών.

Αφορμή είναι η από 03/11/2011 απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών (αρ. Πρωτ. 46163), να καταβληθεί μόνο το 40% των προνοιακών επιδομάτων των ΑμεΑ εντός του Νοεμβρίου για τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο 2011 και «το υπόλοιπο 60% με νεότερη απόφασή μας, αμέσως μόλις πιστωθεί από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ο λογαριασμός του Υπουργείου μας που αφορά τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους των Δήμων».

Η ως άνω απόφαση και η αβεβαιότητα που αναπαράγει πανελλαδικά στα ΑμεΑ και τις οικογένειες τους, θα οδηγήσει το αναπηρικό κίνημα δεκαετίες πίσω πολλαπλασιάζοντας τα καταδικαστέα φαινόμενα επαιτείας και οδηγώντας εκατοντάδες χιλιάδες αναπήρους στην εξαθλίωση.

Οι σκέψεις και τα συναισθήματά μου είναι σκέψεις απογοήτευσης, απελπισίας αποδοκμασίας και εξευτελισμού.

Γεννήθηκα πριν από 23 χρόνια από γονείς μεσαίου εισοδήματος και μόρφωσης, που δεν είχαν στήριξη ή κατεύθυνση για το πώς να μεγαλώσουν «φυσιολογικά» ένα παιδί με αναπηρία. Έμαθα να γράφω και να διαβάζω στο Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών –ένα δημόσιο Ειδικό Σχολείο που σήμερα φυτοζωεί- και τελείωσα τη μέση εκπαίδευση σε σχολείο της γειτονιάς μου στο Ίλιον χωρίς τη δυνατότητα παράλληλης στήριξης από Ειδικούς καθηγητές. Ακόμα και σήμερα παλεύουμε να εξηγήσουμε στην τοπική εκπαιδευτική κοινότητα τι σημαίνει «ισότιμη ένταξη στην κοινωνία».

Σπούδασα στη Νομική Σχολή Αθηνών και τελειώνω το Μεταπτυχιακό μου στο Αστικό Δίκαιο με μια Ελληνική νομοθεσία χωρίς καμία στοχευμένη ρύθμιση για ενεργούς φοιτητές με αναπηρία. Κάθε κρατική πρόνοια σταματά στην εισαγωγή τους σε Τ.Ε.Ι. ή Α.Ε.Ι.

Εδώ και ένα χρόνο κάνω την πρακτική μου άσκηση σ' ένα δικηγορικό γραφείο πληρώνοντας συνεργάτη για να με συνοδεύει σε δημόσιες υπηρεσίες και δικαστήρια εχθρικά ακόμη και σε βλέποντες επισκέπτες τους, όπου κάθε πέντε βήματα πρέπει να καταθέτω μια αίτηση, να υπογράφω ή να χαρτοσημαίνω έγγραφα και να ανατρέχω σε βιβλία αναζητώντας πληροφορίες. Ούτε η επίσημη ιστοσελίδα του Δικηγορικού μου Συλλόγου είναι προσβάσιμη στους τυφλούς χρήστες ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του Νοεμβρίου 2010 εξελέγην Δημοτικός Σύμβουλος στο Ίλιον με ψηφοδέλτιο όπου δε μπορούσα να διαβάσω το όνομα μου και δεν είχα τρόπο να ψηφίσω άμεσα εγώ ο ίδιος τον εαυτό μου. Με απόφαση Δημάρχου είμαι Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής, Διά Βίου Μάθησης, Διαφάνειας και Ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στο Δήμο Ιλίου. Και χρειάστηκαν δέκα μήνες και μια διάταξη σ' έναν καινούριο νόμο του κράτους (αρ.44 παρ.2 ν.3979/2011) για να μου επιτραπεί η πρόσληψη γραμματέα που θα είναι κυριολεκτικά τα μάτια μου για την αποτελεσματικότερη άσκηση των καθηκόντων μου.

Σήμερα, ως εκπρόσωπος των νέων με προβλήματα όρασης στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ψάχνω μα δε βρίσκω απάντηση, ή έστω τυπική πειστική δικαιολογία να μεταφέρω στους συνομηλίκους μου που με εξέλεξαν για το τελευταίο πετσόκομμα στο προνοιακό μας επίδομα απ' το οποίο εξασφαλίζαμε οριακά τα απολύτως απαραίτητα για την επιβίωση μας και την απαραίτητη πλέον συνεισφορά στο σπίτι και την οικογένεια μας.

Ως ασκούμενος δικηγόρος αγανακτώ που οι παράγοντες του Ελληνικού Δικαστικού Συστήματος να αντιδρούν αποσπασματικά και πάντως αργοπορημένα στο μνημονιακό ξεθεμελίωμα του Συντάγματος μας και στην κακοποίηση του από αυτόκλητους ερμηνευτές του νόμου καθημερινά στα ΜΜΕ.

Ως Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Υπηρεσίας παρακολουθώ μέρα με τη μέρα όλο και περισσότερους συνδημότες μου να οδηγούνται στην εξαθλίωση, ανήμπορος να αντιδράσω, ενώ η πολιτική και η γραφειοκρατία εξακολουθούν να επιδίδονται σε απόπειρες στραγγαλισμού του έργου μου και της διάθεσης μου για κοινωνική προσφορά.

Και ως νέος που δεν το έχει βάλει στα πόδια, εξακολουθεί να ζει στη χώρα του και θέλει να παλέψει γι' αυτή, σας ρωτώ: Πότε θα ερωτηθεί η δική μου γενιά για όσα συμβαίνουν; Πότε θα μας γίνει πρόταση συνεργασίας από την Ελλάδα; Γιατί στα 23 μου να μην μπορώ να παλεύω από τα διάφορα συλλογικά μετερίζια της ζωής για ένα Καλύτερο Αύριο αφού το πολιτικό σύστημα μου φωνάζει δι' υμών «άστο στην Ελλάδα είσαι, δεν αξίζει τον κόπο»; Γιατί να καταδικαστούμε, να έχουμε ως τόπο αγώνα την ...καφετέρια και τον καναπέ ώστε να μην αγγίξουμε ποτέ το όνειρο που δικαιούμαστε;

Γιατί και ως πότε;

Βαγγέλης Αυγουλάς
Ασκούμενος Δικηγόρος, Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής Δήμου Ιλίου,
Τακτικός Εκπρόσωπος στην Ελλάδα της Διεθνούς Οργάνωσης VIEWS για νέους με
προβλήματα όρασης,
Μέλος της Επιτροπής Νεολαίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών.